

GOD HOUDT ZIJN WOORD

 . . . geen van Uw zegeningen waard, maar het is omdat Uw goedheid naar ons is uitgestrekt. Daarom komen wij nederig en vragen vandaag dat U verder bij ons zult blijven. Laten wij onze plaats en onze positie in U vinden; onszelf verliezen en het vinden, Here, in U; maak ons tot wat we zouden moeten zijn. Krijg glorie uit de dienst vandaag, want wij vragen het in Christus' Naam. Amen.

U mag gaan zitten.

² Nu, het—het is een voorrecht om hier vanmiddag te zijn. En wetende dat we maar een korte tijd hebben te blijven. Vanavond is er nog een van de samenkomsten. Vandaag is heel druk geweest; begin gewoon een beetje moe te worden, want de mensen komen hier voor deze kleine speciale interviews; en een deel ervan vereist meer dan de wijsheid van de mens, het vereist God. Daarom moeten er visioenen komen. En ik ben achtenveertig jaar oud en ik heb het nooit één keer zien falen, zonder dat God . . . ? . . . [Leeg gedeelte op de band—Red.] regelrecht naar de oorzaak ging. Dat is juist.

³ Er zitten mensen hier nu die de afgelopen dag of twee zelfs in de kamers waren, die weten dat dat eerlijk is. . . En thuis, op verschillende plaatsen, gaat het altijd regelrecht ernaartoe en ontdekt de oorzaak. Nu, als u zou gaan. . . [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . wat die hoofdpijn veroorzaakte, dan zou u vanaf daar beginnen te werken. Nu, dat is wat de Heilige Geest doet. Hij gaat en vindt wat de oorzaak is. Wij weten wat de remedie is, maar wij willen weten wat de oorzaak is, de reden waarom de remedie niet werkt. Um-hm. En dat zijn enkele van onze meest glorieuze dingen.

⁴ Nu, meestal, als wij 's avonds voor de zieken gaan bidden, begin ik rond deze tijd te bidden. Maar dit is een conventie tijd; een tijd wanneer de predikers allemaal samen zijn, en we komen voor gemeenschap, de een met de ander. En het is mij deze middag ten deel gevallen om ongeveer twintig of dertig minuten tot de mensen te spreken of onderwijs te geven. En ik wil een kleine tekst uit het Oude Testament nemen, in het 13e hoofdstuk van Numeri en het 30e vers:

Toen stilde Kaleb het volk voor Mozes, en zeide: Laat ons gerust optrekken en het in bezit nemen, want wij zullen het zeker kunnen vermeesteren.

Moge de Here Zijn zegeningen toevoegen aan het lezen van Zijn Woord.

En als ik een—een—een onderwerp zou moeten geven, zou ik dit zeggen: *God Houdt Zijn Woord.*

5 Soms kan ik het mijne niet houden, en u kunt het uwe niet altijd houden, maar God kan het Zijne houden. Ik weet niet wat er in de toekomst is, maar God, die oneindig is, kende het einde vanaf het begin; dan kan Hij geen uitspraak doen tenzij het de absolute Waarheid is, want Hij weet alles, om oneindig te zijn. Wij zijn sterfelijk, en wij zijn eindig, dus daarom kunnen wij fouten maken, maar God kan geen fouten maken.

6 En onze gedachte vanmiddag is gericht op Israël in een tijd zoals de gemeente vandaag doormaakt. Alle dingen komen tot een crisis punt voordat het een climax bereikt. Ziekten; gewoonlijk gaat u door de crisis, en na de crisis, dan wordt u gezond. Gaat de ene of de andere kant op. U gaat dood of u wordt gezond.

7 En God wa- . . . had met een volk gehandeld. In die dagen handelde Hij met een natie, de natie van Israël. En God had hen naar Egypte laten gaan, en zij waren daar vierhonderd jaar, volgens Zijn Woord. Zij hadden hun gemeenschap met God verloren toen zij naar Egypte gingen, maar zij verloren hun verbond niet. Want Gods verbond was met Abraham gemaakt, onvoorwaardelijk, voor alle generaties. Niet alleen Abraham, maar voor zijn kinderen door alle generaties heen.

8 Als we daar eens aan konden denken, dat u, die Abrahams kinderen bent, de belofte is net zoveel voor u als voor Abraham. Want God sloot het verbond, niet alleen met Abraham, maar zijn kinderen. En wie zijn Abrahams kinderen? Zij die dood zijn in Christus nemen Abrahams zaad aan en zijn erfgenamen volgens de belofte. Daarom, als u wedergeboren bent uit de Geest van God, wordt u Abrahams kinderen, en elke belofte die God aan Abraham deed, u bent door genade een erfgenaam van die belofte.

9 En hun reis door de woestijn, uit Egypte, op weg naar het beloofde land, is een type van de Gemeente vandaag, in haar reis, op weg uit Egypte, of chaos, de wereld, en op haar pelgrimstocht naar het beloofde land.

10 En ik ben er zeker van dat we het er vandaag allemaal over eens kunnen zijn dat we op weg zijn naar het beloofde land. We kamperen slechts, bouwen kleine kampvuurtjes, gaan door diepe wateren en zware beproevingen.

11 Maar God daar, toen Hij de kinderen van Israël uit Egypte bracht, zij zouden er veertig jaar eerder uit zijn gekomen voordat ze eruit werden gebracht, als zij maar naar de Here hadden geluisterd. Maar omdat zij faalden om naar Mozes te luisteren, die Gods spreekbuis was, en hem hebben verworpen en afgewezen, veroorzaakte het nog eens veertig jaar van problemen en beproevingen.

12 En ik vraag mij vandaag af of dat niet zo'n beetje het opschudden van de gemeente is in deze laatste dag. Veertig jaar

geleden, of vijftig, toen de Heilige Geest voor de tweede keer op de gemeente werd uitgestort, in de vorm van de doop met de Heilige Geest, vraag ik mij af, vanwege onze onverschilligheid enzovoort, of het er niet toe heeft geleid dat wij een tijdje zijn blijven rondhangen, om Zijn Woord verkeerd te begrijpen.

¹³ Als zij hadden gelezen wat de profeet had gezegd en wat God had gezegd, dan zouden zij hebben geweten dat de tijd van hun bevrijding nabij was. Maar zij faalden om dat te erkennen. Zij waren zo werelds geworden. En hun kerken waren zo formeel en—en onverschillig geworden, en zij hadden onder de heidenen geleefd, dus hadden ze de gewoonten van de heidenen overgenomen.

¹⁴ En dat is wat er vandaag de dag met onze kerken aan de hand is. Dat is wat er aan de hand is met onze kerken in dit uur, dat wij met de wereld hebben geleefd en het gekopieerd hebben en een voorbeeld hebben genomen van de dingen van de wereld, totdat wij net als de wereld zijn geworden, al onze modes, onze kleding.

¹⁵ Wij zien een paar jaar geleden dat al de moderne kleding voor de mensen, dat het allemaal uit Parijs kwam, dat een zetel van Satan is. Maar nu ontdekken wij dat wij zo vervuild zijn geraakt, en zo veel verder gevorderd in zonde, dat de Parijse en Franse ontwerpers naar Hollywood komen om te ontdekken hoe ze de mensen in Parijs kunnen kleden. Wat een schande.

¹⁶ De duivel heeft het uit de bioscoop gehaald en zette het regelrecht bij u thuis, ongecensureerde programma's op televisie; allerlei wereldsgezindheid; en zwakke preekstoelen; en voorgangers die compromissen sluiten met de dingen van de wereld, die meer van hun positie en een inkomen houden dan dat ze zouden staan en de waarheid over Gods Woord zouden vertellen: en daardoor heeft het de kerk in een chaos gebracht, en het heeft ons gescheiden en verdeeld, en zoveel wereld dat u nauwelijks de een van de ander kunt onderscheiden.

¹⁷ En onze predikingen zijn niet meer gebaseerd op het Woord: meestal gaat het in een moderne kansel over wie de volgende president is; of wat mooie rozen ergens; of een bepaald programma; de kerk vroeg sluiten zodat ze naar een bepaald programma kunnen kijken; als u meer dan twintig minuten predikt en zullen ze u excommuniceren.

¹⁸ Wat wij nodig hebben is een ouderwetse gebedssamenkomst die de hele nacht duurt en weer terug naar God; en dat van de kansel wegsturen, van wat bij de wereld hoort.

¹⁹ Ik heb nooit een zondaar veroordeeld voor hoe hij doet. Hij is een zondaar. Hij kan er niets aan doen. Maar de mensen die beweren Christenen te zijn en die dan in zonde leven, dat zijn degenen op wie wij ons moeten richten.

²⁰ Neemt u een varken, als u een varken ziet wroeten in een mesthoop, dat is niets, hij is een varken, dat is zijn natuur. U

zult daar nooit een lam krijgen. Dat is juist. Als ik mensen zie die zich kleden, gedragen en eruitzien als de wereld, praten als de wereld, een beetje gemene taal gebruiken, vuile grappen, en die zich vermaken, sigaretten roken en naar de bioscoop gaan, thuisblijven van de kerk: dat is de wereld. Dat is al het plezier dat ze krijgen. Zij weten niet beter. Maar u die geproefd hebt en weet dat de Here goed is, het is tot u dat ik mij richt. U weet beter. Daar is waar de teleurstelling is.

²¹ Israël op weg had dat moeten aannemen. Een prachtig type: zij hadden het Woord, ten eerste; een profeet, ten tweede; en de Engel, ten derde. Het Woord. . . Ten eerste, Gods Woord, Gods belofte om hen uit te voeren, vierhonderd jaar. Ten tweede stond er een profeet op om het Woord te bevestigen. Ten derde was het Bovennatuurlijke daar, de Engel van God, de Vuurkolom om hen eruit te leiden. Een prachtig type van de gemeente vandaag.

²² En op hun reis, nadat ze vierhonderd jaar langer hadden geleden, vele honderden waren erdoor omgekomen, maar ze waren eindelijk op weg, zo had God het bepaald. Daar denk ik vandaag aan. En als ik om me heen kijk en de kerken zie en de toestanden waarin ze zich bevinden, begin ik te denken: "Here, waar leidt dit alles toe?"

²³ Ik had niet lang geleden een prediking erover die hier in de krant van broeder Mattsson werd gedrukt: *Wat de rups heeft overgelaten, heeft de kruidworm gegeten*: de vier grote vernietigers die zijn binnengekomen en de kern hebben vernietigd van wat Christus wilde dat Zijn Gemeente zou hebben. Christus wilde dat Zijn Gemeente broederlijke liefde zou hebben, en de vele grote krachten en dingen in het Woord. En elke keer als er een kleine rups of een kleine sprinkhaan binnenkomt, eet hij het ding op zodra het begint en maakt er een denominatie van en legt het opzij, en de stronk blijft over. Het is ontmoedigend. Maar als je verder leest in Joël, zei hij: "Maar Ik zal herstellen, zegt de Here." Dan moet het hersteld worden.

²⁴ God was vastbesloten om Israël eruit te halen, omdat Hij beloofde dat Hij het zou doen. God moet Zijn Woord houden. Dus, net zo zeker als wij hier vanmiddag zitten, zal er een Gemeente voor Hem verschijnen zonder vlek of zonder rimpel. Ongeacht wat wij doen en in hoeveel chaos wij terecht komen: "God is bij machte uit deze stenen voor Abraham kinderen te verwekken."

²⁵ En ik wil dat u opmerkt, toen Hij eindelijk de gemeente in beweging kreeg, en zij toen besloten te volgen, dat er grote tekenen en wonderen plaatsvonden. Op de weg eruit namen ze God op Zijn Woord, lieten alles achter, gingen op reis. Nu, het is een heel vreemde zaak dat God Zijn kinderen zo op de proef zou stellen zodra zij hun eerste stap hadden gezet.

²⁶ En ik zeg dit voor het voordeel van de velen die gisteravond Christus hebben aangenomen: verwacht niet dat de weg een

bloemrijk bed van gemak zal zijn. Het zal een ruwe en ruige weg zijn, maar het zal een gezegende weg zijn, want Hij beloofde dat Hij bij u zou zijn. Onthoud dat er altijd valleien voor nodig zijn om de berg te maken. Het is de uitspoeling van de aarde die de vallei maakt en de berg erboven heeft.

²⁷ Maar als u opmerkt, zodra zij begonnen waren, en Egypte verlieten, geleid op hun weg en het Woord van God op de letter volgend, de profeet volgend, de Engel van God volgend, de Vuurkolom, begonnen meteen de moeilijkheden. Ze werden naar een plaats gebracht waar er geen plaats was om naartoe te vluchten. Elke keer en elke ervaring, geen uitzonderingen, komt het op die manier.

²⁸ Op een keer, toen Jezus tot Zijn discipelen sprak, en Hij begon hun de waarheid te vertellen, begon de hamer neer te laten, de gemeente schoon te maken, en het Woord te brengen; zeventig keerden zich om en liepen van Hem weg. Jezus zei tegen de twaalf: “Gaan jullie ook weg?”

Zij zeiden: “Here, waar zouden we heen gaan?” Dat is het.

²⁹ En terwijl ze op deze plaats stonden, in dit gevaar, en de bergen waren er aan de ene kant, de Rode Zee had hen afgesneden, het leger van Farao dat gestaag verder marcheerde. Het leek alsof de hele natuur voor hen zou schreeuwen.

³⁰ O, God houdt ervan om Zijn kinderen op dat soort plaatsen te krijgen. Ik ben er zo blij over. Het zijn de geweldigste ervaringen van mijn leven, als ik iets tegenkom waar ik niet overheen, omheen of onderdoor kan, en gewoon stil blijf staan en God er een weg doorheen zie banen. Dat is de allerheerlijkste tijd. U moet tot die plaats komen.

³¹ Hier stond Israël: bergen, woestijnen, Farao's leger en de Rode Zee, wat een tijd. Maar het behaagde God zo. Ik geloof dat één schrijver zei dat Hij met woedende ogen neerkeek door de Vuurkolom, en de Rode Zee werd bang, en rolde gewoon terug, omdat Gods pad erdoorheen leidde.

³² Wees niet ongerust! Als u God volgt, zal God alles stil laten staan zodat u erdoorheen kunt. Neem gewoon Zijn Woord, volg Zijn Geest, Hij zal ervoor zorgen dat de dingen uit de weg gaan. O, Hij heeft soms een echte schoonmaakbeurt voor u liggen.

³³ En toen de Rode Zee zich terugtrok, hoe ze aan de andere kant kwamen, en wat een geweldige ouderwetse kampbijeenkoms t dat ze hadden. Ze gedroegen zich als een stel heilige rollers. Als dat er niet een was, heb ik nog nooit een samenkomst gezien. Mozes zong in de Geest; Mirjam nam een tamboerijn en sloeg erop, en danste in de Geest en alle dochters van Israël volgden haar, dansend in de Geest. Als dat geen ouderwetse heilige roller samenkomst is, heb ik er nooit een gezien. Dat klopt. Wat maakte dat ze dat voelden? De

overwinning, God had voor hen overwonnen. Ze hadden niets anders te doen dan verder te lopen.

³⁴ Onmiddellijk, regelrecht uit die beproeving, regelrecht in een andere: ze kwamen in de woestijn van Sin, en ook bij het bittere water van Mara. Maar weet u, God had altijd een manier om in hun behoeften te voorzien. God heeft een manier om in onze behoeften te voorzien.

³⁵ Deze kleine groep mensen met wie ik nu in deze conventie ben, zij verlangen naar een gemeenschap waar de muren afgebroken kunnen worden, zodat alle denominaties elkaar de hand kunnen schudden en elkaar “broeder” noemen. Dat is Gods programma. Dat is wat God wil dat we doen. En het maakt niet uit, we zouden deze deur of die deur kunnen proberen, maar God heeft er een weg voor; we zullen het na een poosje vinden, als we gewoon trouw blijven aan het Woord. Maar blijf bij het Woord. Als u op een of ander eigen idee afgaat, zult u falen. Blijf gewoon bij het Woord, God zal u naar de plaats toe brengen.

³⁶ Nu, terwijl we ze verder zien reizen, komen ze eindelijk aan bij de plaats Kades-barnea. Dat was een plaats waar er een grote bron of fontein was, buiten in de woestijn; het was eens de rechterstoel van de wereld, vele andere kleine bronnen komen omhoog in de oase daar, rondom. Prachtig type van de Troon van God: water, leven, oordeel. En andere kleine rechterstoelen, de gemeenten, die allemaal rondom in de oase opspringen. Dat is waar Israël op de proef werd gesteld.

³⁷ Nu, zij zonden tien verspieders uit en zij staken over, kwamen terug met een verslag; en toen ze terugkwamen, allemaal behalve twee zeiden: “Het is onmogelijk voor ons om het land in te nemen. Wij kunnen het gewoon niet.” Zeiden: “Onze tegenstand is te groot.” Zeiden: “Hun muren zijn hoog, en wij zien eruit als kleine sprinkhanen bij hen vergeleken. Het zijn krijgslieden, en ze zijn goed getraind, en we hebben geen manier om het te doen.” Maar er waren er twee: één, Jozua, en één, Kaleb, die standhielden en de mensen tot rust brachten.

³⁸ En als er ooit een uur was, o, luister hier eens naar: als er ooit een uur is geweest dat de Gemeente van de levende God een Jozua en Kaleb nodig heeft, dan is het nu, zodat we de mensen tot rust kunnen brengen voor de Heilige Geest. Al onze kleine ophef en denominaties en rennen naar *dit*, en “*dit* heeft het” en “*dit* heeft het.” Sta een ogenblik stil. God heeft het. Dat is het idee. Deze Bijbel is het antwoord op elk probleem dat zich ooit heeft voorgedaan. God heeft het antwoord, blijf nu stil.

³⁹ Natuurlijk, als . . . Deze predikers, die zeiden: “We kunnen dit niet doen, wij . . . het is onmogelijk voor ons om dit te doen.” Zij waren tien tegen twee, dus het was moeilijk. En ze keken naar wat ze konden zien.

40 Zo is het vandaag. Hangt ervan af waar u naar kijkt. Als u naar de oppositie kijkt: “Wij kunnen het niet aan, wij kunnen het niet aan.” Maar ik kijk niet naar de oppositie. Ik kijk naar wat God zei. God zei dat het gedaan kon worden, en het zal gedaan worden. Maar als je alleen maar kijkt naar niet verder dan het einde van je neus, zoals de uitdrukking is, zal het nooit gedaan worden.

41 Enige tijd geleden, dr. Ern Baxter (was voorheen mijn campagneleider), hij vertelde mij over een ervaring die hij en de jongens hadden in Brits-Columbia. Het waren allemaal kampioenen op de fiets. Ernie zei: “Broeder Branham, ik kon op mijn fiets stappen en naar de binnenstad gaan en een arm vol boodschappen halen en terugkomen zonder zelfs het stuur aan te raken. Om de bochten gaan, rond de trams, auto’s, en nooit het stuur aanraken.” Hij zei: “Zeker, ik was ervan overtuigd dat ik die wedstrijd kon winnen.” En zei: “Er waren andere fietsers daar, even goed als ik of beter.

42 “En de wedstrijd was om honderdtachtig meter op een vijfendertig centimeter brede plank te fietsen en er niet af te vallen. En de plank was ongeveer een meter hoog. Op deze plank komen en fietsen.

43 “Wel,” zei hij, “toen ik daarop kwam, en ik wist dat ik geniaal was;” hij zei, “ik was er zeker van dat ik daarop kon rijden. En wie erin slaagde om erop te fietsen, zou een nieuwe Schwinn fiets krijgen.” Hij zei: “Ik kwam erop, ik reed nog geen acht meter tot ik eraf viel. En een andere ging erop, hij deed hetzelfde.”

44 En zei: “Wij hadden een kleine oude meisjesachtige jongen daar. Hij was niet zo’n goede fietser, en wij waren er zeker van dat hij niet eens kon beginnen. Maar,” zei, “op de een of andere manier, toen deze kleine jongen erop kwam en ze hem een zet op de plank gaven, reed hij regelrecht naar het einde en fietste eraf, net zo perfect als iemand hem zou kunnen berijden.”

45 En zei: “Nadat hij de fiets had gewonnen, gingen we allemaal om hem heen en vroegen hem hoe hij het deed.” Hij zei: ‘Ik zal jullie jongens de reden vertellen waarom jullie de race hebben verloren.’ Hij zei: ‘Jullie keken zo naar beneden om te proberen je fiets op de plank te houden.’ Hij zei: ‘Het maakte mij niet uit wat er hier beneden gebeurde, ik keek naar het einde, dus hield ik mijn evenwicht.’”

46 O, als dat geen les is voor de gemeente: kijk niet naar wat er hier gebeurt, kijk naar het einde, en blij standvastig. Blijf bij Gods Woord. God houdt Zijn Woord.

47 Nu, het verschil tussen Kaleb en Jozua en de anderen: zij keken naar de omstandigheden; en Kaleb en Jozua keken naar wat God zei. God zei: “Het is van u.” Hij gaf de belofte. God is aan Zijn belofte verplicht Zijn Woord te houden. Nu, waar kijkt u naar? Als u vandaag naar God kijkt om Zijn Woord te houden,

dan zal Hij het houden. Maar houd uw oog op het Woord, ga gewoon met het Woord mee, verlaat het niet. Blijf precies bij het Woord. Dat is de hoofdzaak.

Zoals een oude kleurling broeder eens zei, hij zei: “Ik zou liever op het Woord staan dan in de Hemel staan.”

En zijn baas zei tegen hem, zei: “Waarom zegt u dat?”

48 Hij zei: “De Bijbel zegt dat hemelen en aarde voorbij zullen gaan, maar Mijn Woord zal niet voorbijgaan. Dus ik wil bij het Woord blijven.” Hangt ervan af waar u naar kijkt.

49 Ze keken ernaar, en ze zagen dat God Zijn belofte zou houden. God beloofde het hen toen ze in Egypte waren; ze waren op weg naar het beloofde land, Hij beloofde hun het land. Hij zei: “Ik heb u het land gegeven. Ik heb het al gedaan.” Het was van hen, en nog was het ommuurd met Filistijnen, en Amorieten, Hethieten, Perizzieten, allerlei soorten -ieten.

50 En zo is het ook vandaag. De belofte is van ons. God gaf ons de belofte van elke verlossingszegen. Er zijn Pinksterieten, Baptistenieten, Methodistenieten, overal allerlei verschillende -ieten, maar God gaf de belofte. Het maakt mij niet uit hoe hoog het ommuurd is en hoeveel er denominaties zijn, God gaf de belofte. Kijk naar de belofte, niet naar het obstakel. Kijk naar de belofte, God zei het. En Hij deed de belofte aan hen.

51 Nu, toen ze in Egypte waren, had God daarheen kunnen gaan en al die Hethieten en alles eruit hebben geveegd, en hebben gezegd: “Ga maar binnen.” Maar dat is niet Gods wijze om dingen te doen. Het was van hen, maar ze moesten vechten voor elke centimeter grond die ze wonnen. Zij . . . het was van hen, maar ze moesten iets doen om het in bezit te nemen.

52 En zo is het met een belofte. Mensen vandaag, zoals bijvoorbeeld Goddelijke genezing: het komt tot een plaats dat ze zoveel “verlossing” hebben, tot ik God bid om ons van “verlossing” te verlossen. Overal waar u gaat, is het een Goddelijke genezing, of een sensatie, of “ik ruik” of een gevoel, of een gefladder. Broeder, ga er van weg. Kom terug naar het Woord. Sta op Gods Woord. Dat is het.

53 Merk nu op, o, zij . . . Had het hun kunnen geven, zeker, maar God heeft een manier waarop u ervoor moet strijden. De belofte is van u, maar u moet het nemen. U moet het opeisen. U moet uw voeten op de grond zetten; Hij zei tegen Jozua: “Waar de zolen van uw schoenen ook lopen, dat heb ik aan u gegeven.” Voetstappen betekenden dus bezit.

54 Dus als God een belofte deed, zet uw voet erop en ga daar staan. God heeft het gezegd. Als u ziek bent, wacht dan niet tot er iemand langskomt, zoals een speciale genezer, of een speciale genezingsdienst, een of andere totempaal om aan te raken. God is geen “totempaal” God. God is een God Die Zijn Woord houdt.

Reik gewoon omhoog en neem de belofte en ga erop staan. God zei dat het van u is, voor elke gelovige. Hoeft niet op iets speciaals te wachten. God heeft het al voor u voorbereid. Steek over, het is van u.

⁵⁵ Nu, dit is net als een groot iets dat u hebt. Elke belofte in het boek behoort toe aan elke gelovige hier vandaag. Elke verlossingszegen is al van u. God gaf u een cheque toen u gered en wedergeboren werd, en hij is met Jezus' naam onderaan op elke cheque ondertekend. Het is goed voor elke verlossingszegen die God beloofde. Het is uw bezit. Maar u bent bang om het in te vullen. Maak u geen zorgen. Hij zal elke eren die er door geloof ingestuurd is, van elke verlossingszegening. Zeker zal Hij dat.

⁵⁶ Nu, let op. Wanneer dit alles gedaan is; de belofte is helemaal van hen. God beloofde dat Hij voor hen zou zorgen. Hij beloofde hen een land. Zij moesten het in bezit nemen.

⁵⁷ Nu, dit grote Koninkrijk van God waar we nu in zijn, het is net als een grote speelhal. We zijn allemaal gedoopt in één Lichaam, elke gelovige is gedoopt in dat Lichaam. Net als een grote speelhal, als ik een speelhal binnen zou lopen, en de man zou tegen me zeggen: "Dit is van u. Alles wat hier staat is van u."

⁵⁸ Wel, dat is wat er met veel gelovigen aan de hand is: ze geloven gewoon wat iemand zei en zoeken het niet uit om te zien wat hun Boek heeft. Elke belofte in dit Boek is van u; geen belofte buiten het Boek, maar in het Boek, die beloften zijn van u. God gaf ze aan u.

⁵⁹ Welnu, als ik een grote speelhal zou hebben (en die mij was gegeven), zou ik niet zeggen: "Ik ben eigenaar van een speelhal"; ik ben gewoon dwaas genoeg om rond te gaan en te zien wat ik bezit. Ik zou deze lade willen open trekken en erin kijken, en boven op deze plank kijken; en als het een beetje te hoog lijkt, zou ik een trapladder halen en erop klimmen en zien wat ik heb.

⁶⁰ Dat is wat ik deed toen ik een Christen werd. Ik besepte dat elke belofte in het Woord van mij was; en als ik een belofte zag waar ik niet bij kon, bad ik totdat God mij ertoe bracht. Het is van mij. Het behoort mij toe. Het is mijn bezit. Het is uw bezit. Genezing is van u; vreugde is van u; vrede is van u; liefde is van u; lankmoedigheid; goedheid; zachtmoedigheid; vriendelijkheid: het behoort allemaal aan u. De duivel zal proberen het van u te roven. Gemeenschap is van u; alles is van u; de wereld is van u: u bezit het allemaal, het behoort aan u. Het is Gods belofte.

⁶¹ Maar als u in deze grote speelhal gedoopt bent, blijf er dan bij totdat God Zijn Woord aan u bevestigt. Zeker, Hij zal het u geven. Het is waar u naar kijkt, u kijkt naar het Woord. Het Woord zal u vrede brengen. Het Woord zal u verlossing brengen. Het Woord brengt u precies wat u nodig heeft. God houdt altijd Zijn Woord.

⁶² Enige tijd geleden hier in het zuiden was er een oude kleurling die naar een samenkomst ging. En ik zie mijn tijd

verstrijken. Er was een oude kleurling man die op een middag naar een samenkomst ging, of 's avonds was het.

⁶³ En o, als u nog nooit in het zuiden bent geweest, en enkele van die oude plantagezangers hebt gehoord, ik zeg het u, ik ben 's nachts daardoorheen gelopen, in lager gelegen Louisiana, en beneden in Florida. Onder de arme mensen geweest waar de... waar ze niet veel goederen van de wereld hebben, en ze komen samen, hebben een oud orgel en zingen hymnen. O, hoe ze daar misschien op een katoenbaal zitten, en zingen die oude Evangelieliederden die gewoon de Heilige Geest naar u toe brengen.

⁶⁴ Op een avond, vele jaren geleden, was er zo'n gezang aan de gang, en een slaaf, hij was daarginds en luisterde ernaar. Hij werd gered. En de volgende morgen kwam hij terug naar zijn baas. Hij vertelde anderen op de plantage, hij zei: "Ik ben vrij. Ik ben geen slaaf meer. Ik ben vrij."

En ze zeiden tegen hem, ze zeiden: "Ben je vrij, Mose?"

Hij zei: "Ja, ik ben vrij."

⁶⁵ Dus kwam het de eigenaar van de plantage ter ore, en hij zei: "Kom hier, Mose." Zei: "Wat is dit dat je tegen de mensen vertelt, de rest van de slaven? Dat je vrij bent?"

⁶⁶ Hij zei: 'Baas, dat klopt,' hij zei, "ik ben gisteravond naar een kleine samenkomst gegaan. Ik ging naar binnen als een zondaar, maar Christus heeft mij vrijgemaakt van de wet van de zonde en de dood. Ik ben vanmorgen vrij van de wet van de zonde en de dood."

Hij zei: "Ben je dat aan het rondstrooien onder de mensen, de slaven hier op de plantage, Mose?"

Hij zei: "Ja, meneer. Ik strooi het rond," zei hij, "want ik ben vrij."

Zei: "Kom even naar mijn kantoor, Mose, ik wil met je praten." Hij ging ernaartoe. Hij zei: "Weet je dat zeker, Mose?"

Hij zei: "Ja, ik ben er zeker van, meneer, dat Christus mij heeft vrijgemaakt." Hij zei: "Ik ben nog steeds uw slaaf, maar ik ben geen slaaf meer van de zonde."

⁶⁷ Hij zei: "Mose, als je dat echt meent, zal ik vanmorgen ernaartoe gaan en de proclamatie ondertekenen, dat als je het wilt vertellen, niet alleen aan deze slaven, maar aan je overige broeders, zal ik je vrijlaten zodat je het kunt gaan vertellen." O! Dat is het. Standvastig op Gods belofte.

⁶⁸ En dus ging hij naar beneden en tekende de proclamatie, en de oude slaaf werd vrijgelaten. Jaren later, hij had gepredikt, en toen hij aan het einde van de weg kwam één dag, hij lag op sterven. Velen van zijn blanke broeders kwamen binnen om—om afscheid van hem te nemen. Maar hij was stil, als in—in een coma.

Na een tijdje werd hij wakker en hij keek om zich heen, en hij zei: “Ben ik opnieuw hier op deze aarde?”

Een van hen liep naar hem toe en zei: “Waar ben je geweest, Mose?”

Hij zei: “Ik ben naar de poorten van Glorie geweest.” Hij was in—in een coma.

En hij zei: “Wat heb je gezien, Mose?”

⁶⁹ Hij zei: “Ik stapte gewoon door de deur,” en zei, “toen ik door de deur stapte, keek ik;” en zei, “ik zag Hem.” Hij zei: “Ik kon geen stap meer verzetten.” Hij zei: “Toen kwam er een man naar voren en zei: ‘Mose, kom hierheen. Ik wil je je kroon geven. Ik wil je een mantel geven.’”

Hij zei: “Spreek niet tegen mij over kronen en mantels.

“Zei: ‘Wel, Mose, er komt je een beloning toe.’”

⁷⁰ Hij zei: “Hier is mijn beloning: laat mij gewoon duizend jaar naar Hem kijken.” Ik denk dat dat het gevoel is. Onze kleine denominationele verschillen en onze kleine dingen die wij op deze aarde hebben, zullen niets betekenen wanneer wij Hem zien. Laat mij gewoon naar Hem kijken, dat is alles wat ik wil doen, al duurt het duizend jaar.

⁷¹ Enige tijd geleden was ik hier in een museum, en daar merkte ik, terwijl ik rondliep, een oude kleurling meneer daarbinnen met een klein wit randje haar achter op zijn hoofd. Hij keek overal rond. Ineens stopte hij. Hij sprong achteruit, hij schudde zijn hoofd. Ik zag hem zijn hoofd zo neerbuigen, en hij begon een klein gebed te bidden.

⁷² Ik bleef op een afstand staan en keek enkele minuten naar hem. En toen ik naar hem keek, zei hij. . . had hij zijn gebed gebeden; ik liep erheen en keek; de tranen liepen over zijn wangen. Hij liep weg en veegde zijn ogen en zijn oude gerimpelde, zwarte gezicht af. Ik legde mijn hand op zijn schouder. Ik zei: “Goedenavond, Oom. Ik zou u iets willen vragen. Ik ben een prediker van het Evangelie. Waarom schrok u zo?”

Hij zei: “Ben je een dominee?”

Ik zei: “Ja.”

Hij zei: “Kom eens even hier.” Ik liep ernaartoe, het was gewoon een klein glazen ding dat daar lag.

Hij zei: “Kijk eens wat daar ligt.”

Ik zag niets dan alleen maar een kledingstuk. Ik zei: “Wat is daar zo opzienbarend aan?”

⁷³ Hij zei: “Meneer, aan mijn zijde is een litteken van een slavenriem.” Hij zei: “En dat bloed daar is het bloed van Abraham Lincoln. Dat bloed nam de slavenriem van mij af. Zou het u ook niet ontroeren?”

⁷⁴ Ik dacht: als het bloed van Abraham Lincoln een kleurling man zou ontroeren die een slaaf is geweest, omdat er een slavenriem van hem werd afgenomen, wat zou het prediken van het Bloed van Jezus Christus moeten doen met een wedergeboren heilige? Wat zou het moeten doen?

⁷⁵ Broeders, het zou onze harten moeten verzachten. Het zou onze koppige wil moeten breken. Het zou ons moeten laten handelen als heren, als Christenen. Het zou de denominationele muren moeten afbreken en ons allen tot één maken in de liefde van God. Dat is mijn gebed. Dat is wat ik wil dat het zal zijn. Dat is wat ik bedoel dat het zal zijn. Dat is waar ik voor vecht dat het zal zijn. En ik zeg het nog een keer met de dichter:

Dierbaar stervend Lam, Uw kostbaar Bloed
 Zal nooit Zijn kracht verliezen,
 . . . geheel de vrijgekochte Gemeente van God
 Gered zal zijn om niet meer te zondigen.
 Dan in een edeler, zoeter lied,
 Zal ik zingen van Uw reddingskracht,
 Wanneer deze arme lispelende, stamelende
 tong
 Stil ligt in het graf.

⁷⁶ Mannen en vrouwen die ooit een greintje waarde hebben gehad, hebben God geloofd en God op Zijn Woord genomen. Soms moeten ze stappen zetten in . . . Ik hoorde een groot leraar onlangs 's ochtends, die 's ochtends lesgeeft in onze samenkomst op de bovenverdieping. Ik hoorde hem spreken over hoe kostbaar het Woord was en wat het had gedaan door de dagen heen. Wat heb ik dat gewaardeerd.

⁷⁷ Mag ik dit zeggen, vriend, dat er nooit, in welke tijdperk ook, een man of een vrouw is geweest die ooit iets heeft gedaan dat maar ook iets betekende, behalve als ze God op Zijn Woord namen. Wij zouden de Ball weckpot kunnen nemen, we zouden Colgate kunnen nemen, we zouden de kaas van Kraft kunnen nemen . . . ? . . . wie u maar zou willen, en ieder mens die ooit iets heeft betekend . . . Kijk naar George Washington in Valley Forge, Abraham Lincoln; kijk naar Finney, Knox, Sankey, Moody, al de anderen. Het zijn mannen die opstonden; niet in denominatie.

⁷⁸ Ik zeg dit (en zoek het op in de geschiedenis): er is nooit op enig moment . . . Niets tegen denominaties; ik bekritiseer denominatie niet, maar ik bekritiseer die zelfzuchtige geest die in denominaties komt die de broederschap verscheurt. Nooit is het in enig tijdperk geweest dat God ooit een denominatie gebruikte om iets te doen. God handelt met individuen. Zo is dat precies.

⁷⁹ En merk dit op, terwijl we verder gaan, God werkt met de mensen die voor Zijn Woord staan. En ik zou vandaag mannen en vrouwen kunnen noemen, dichters, schrijvers, profeten, en ieder die ooit iets is geworden, het zijn mensen geweest zoals Kaleb en

Jozua, die hun standpunt voor eeuwig innamen op Gods Woord. Dat Woord zal eeuwig standhouden.

⁸⁰ Wat denkt u van Eddie Perronet? Toen hij dichter was, kon hij zijn boeken niet verkopen. Er was niets dat goed leek te gaan voor hem. En op een dag stapte hij in zijn studeerkamer, en de Heilige Geest trof hem, en God liet hem het inwijdingslied schrijven van de Komst van de Here Jezus. Toen hij de pen pakte en schreef: "Laat allen groeten de kracht van Jezus' Naam! Laat Engelen zich ter aarde werpen; breng de koninklijke diadeem tevoorschijn en kroon Hem tot Heer van alles." Toen een modernist en critici . . .

⁸¹ Wat deed Fanny Crosby, toen ze haar daar bekritiseerden over haar liederen, probeerden haar wereldse liederen te laten schrijven, een moderne Elvis Presley te zijn of zo iemand, of een van die andere moderne zangers. Ze weigerde het botweg. En ze zeiden tegen haar, toen ze zich omdraaide, zeiden: "U bent blind; en wanneer u in de hemel komt, als u op zo'n plaats zou zijn, waar . . . hoe zou u Hem ooit kennen?"

⁸² Ze zei: "Ik zal Hem kennen. Ik zal Hem kennen." Ze bleef bij Gods Woord, en toen die mannen zich omdraaiden om te vertrekken, liep ze door het huis met haar handen omhoog, ze . . . de Geest trof haar, en ze zong: "Ik zal Hem kennen, ja, ik zal Hem kennen, en verlost aan Zijn zijde zal ik staan; ik zal Hem kennen aan de afdrukken van de spijkers in Zijn hand.' Als ik in de Hemel niet kan zien, zal ik Hem herkennen aan de afdrukken van de spijkers in Zijn hand."

⁸³ Mannen en vrouwen, dichters, schrijvers: degenen die God op Zijn Woord nemen. Opnieuw schreef zij: "O, ga niet aan mij voorbij, o lieflijke Heiland, hoor mijn nederige roep; terwijl Gij anderen aanroept, ga niet aan mij voorbij. Gij de Stroom van al mijn troost, meer dan leven voor mij, wie heb ik op aarde naast U, of wie in de Hemel dan U?"

⁸⁴ Mannen en vrouwen, mijn broeder, zuster, laat mij u vertellen, mensen die iets zijn geworden, en die iets in deze kerk zullen betekenen, of iets zullen betekenen in de generaties die komen, zijn mannen en vrouwen die op Gods Woord staan en al het andere "zinkend zand" noemen.

⁸⁵ Kaleb zei: "Wij zijn meer dan in staat om het in te nemen." Ongeacht wat de tegenstand is, God zei het, dus laten wij het nemen. U komt erachter dat zij de enige twee van die generatie waren die over mochten steken. Het maakt mij niet uit wat de kerk zegt, wat de buurman zegt, wat *dit* zegt, wat *dat* zegt, laten wij God op Zijn Woord nemen en er precies bij blijven. God is verplicht ons over te brengen, want wij hebben Christus' eigen belofte, en die kan nooit falen.

⁸⁶ Laten we nu even onze hoofden buigen want onze tijd gaat voorbij. Als de organist naar het orgel wil gaan, alstublieft.

Ik wil graag dat u hier even over nadenkt. Zou u vanmiddag uw standpunt willen innemen op de Eeuwige Rots van Gods onfeilbare Woord, onfeilbare Woorden en zeggen: “Door geloof zal ik nu, ‘mijn geloof ziet op naar U, Gij Lam van Golgotha, Goddelijke Redder; hoor mij nu terwijl ik bid, neem al mijn schuld weg, en laat mij vanaf deze dag geheel de Uwe zijn.”

⁸⁷ Als u ons dat akkoord wilt geven, zuster, *Mijn geloof ziet op naar U*. Laten we nu zachtjes zingen, terwijl u uw beslissing neemt, vandaag. Zachtjes nu.

Mijn geloof ziet op naar U,
 Gij Lam van Golgotha . . . (Nu terwijl u in uw
 hart aan het bidden bent, denk eraan).
 Hoor mij nu terwijl ik bid . . . (Denk eens aan
 wat u hebt gedaan. Ongeacht hoe slecht het
 is geweest: “Maar ik wil dat U de mijne bent,
 vanaf deze dag, Here.”)
 . . . vanaf deze dag
 Geheel de Uwe zijn!
 (Nu met onze hoofden gebogen, laten we het
 neuriën. Nu, word stil, zoals Kaleb hen stil
 liet worden).

Terwijl ik de donkere doolhof van het leven
 betreed,
 En verdriet om mij heen zich verspreidt,
 Wees Gij mijn Gids;
 O, laat de duisternis overgaan in de dag,
 Veeg verdriet en angst weg,
 En laat mij vanaf deze dag
 Geheel de Uwe zijn!

⁸⁸ O God, Schepper van hemelen en aarde, terwijl deze kleine groep mensen bestemd voor de eeuwigheid hier vanmiddag zit, met onze hoofden gebogen naar het stof vanwaar U ons nam; op een dag, als Jezus wacht, zullen wij terugkeren naar het stof. Wie zijn wij eigenlijk? “Wat is de mens, dat Gij aan hem denkt?” Ik bid vandaag, God, dat mannen en vrouwen die anders hebben gehandeld ten opzichte van Uw Woord, op dit moment, terwijl ik probeer hen stil te krijgen, voor het Woord, en voor de Heilige Geest, dat het leven dat in hen leeft luider spreekt dan al het getuigenis die ze zouden kunnen uitroepen. De vruchten van hun leven zelf bewijzen aan elk van hen wat zij zijn. Zij staan in het oordeel met het Boek open terwijl de Heilige Geest spreekt.

⁸⁹ O Eeuwige God, breng de Kades-barnea nu meteen. Breng de rechterstoel terwijl wij stil zijn. Laat ons niet afkeren van het Woord van God, maar laat ons met één vol hart en één geest voorwaarts marcheren naar de belofte. U komt voor een Gemeente zonder vlek of rimpel of een smet.

⁹⁰ O Christus, neem Uw—Uw onderdaan vandaag in Uw domein. Vorm ons en maak ons terwijl wij wachten, neem de wereld uit ons weg, maak ons tot Uw kinderen. Neem angst en verdriet van ons weg, neem zonde en lust van ons, reinig ons, en maak ons tot de Uwe, Vader, terwijl wij op U wachten.

⁹¹ Nu, met onze hoofden gebogen, elk oog gesloten; ik vraag me af of u wel eerlijk genoeg zult zijn voor God, de Heilige Geest, in Wiens tegenwoordigheid wij staan. Luister, mannen en vrouwen, terwijl u blijft bidden, met uw hoofden gebogen: uw leven bewijst u wat u bent. Komt het overeen met Gods Woord? Als dat niet zo is, en u verlangt dat het zo is, en een nieuw standpunt wilt innemen. . . O, het maakt mij niet uit; u hebt misschien *dit, dat*, of het *andere* gedaan; u heeft misschien allerlei verzinsels en fantasmen gehad en zo; maar ik heb het over uw leven, dat is wat uw attributen tevoorschijn brengt. Als u weet dat u schuldig bent, wilt u uw hand opsteken naar Christus? En zeggen: “O, laat mij vanaf deze dag geheel de Uwe zijn.” Wilt u uw hand opsteken? Zeggen, bidden: “O God, ik wil zijn zoals U, vanaf deze dag aan.”

⁹² God zegene u, dame. God zegene u. God zegene u, mijn broeder. U, zuster. U, mijn broeder. Dat is goed. O, God zegene u, zuster. U, mijn broeder. God zegene u, mijn zuster. U, broeder. U. Achterin, helemaal achteraan, God zegene u. Heel zachtjes nu. Blijf bidden. God zegene u, dame.

⁹³ “Terwijl ik de donkere doolhof van het leven betreed,” (God zegene u, broeder), “en verdriet om mij heen zich verspreidt, wees Gij mijn Gids.” Wilt u dat Hij dat vandaag is? Als u dat wilt, steek gewoon uw hand op. Zeg: “Christus, gedenk mij.” God zegene u hier op de eerste rij, meneer. God zegene u daarginds, broeder. God zegene u, zuster. Dat is goed. God zegene u hier, broeder. Goed. God zegene u, mijn broeder. God zegene u, mijn zuster. Wees eerlijk met God. God zegene u, zuster, hier in de middelste rij.

⁹⁴ “Wees Gij mijn Gids; laat duisternis overgaan in de dag; veeg al mijn angsten weg, en laat mij vanaf deze dag. . .” God zegene u daar, broeder. God zegene u daar, zuster. “Laat mij vanaf deze dag geheel toegewijd zijn aan Uw Woord; geheel de Uwe zijn.” Door Gods genade, beloof ik nu. . . God zegene u, zuster. God zegene u daarginds, zuster. God zegene u, zuster.

⁹⁵ “Vanaf deze dag doe ik U een belofte, God. Ik kom erachter dat mijn kleine ficties en modes niet standhouden, dus doe ik U vandaag deze belofte dat ik Uw Woord zal lezen. Ik wil dat mijn leven overeenstemt met Uw Woord, niet met mijn kerk, maar met Uw Woord. Daar sta ik, neem al mijn schuld en zonde van mij af. Ik besef dat ik schuldig ben.”

⁹⁶ God zegene u, zuster. U moet een echt persoon zijn om dat te doen. Midden tussen deze mensen, vier- of vijfhonderd mensen misschien die hier vanmiddag zitten, en u steekt uw hand op te

midden van mensen, misschien uit uw eigen kerk, dat vereist een echte standpunt om dat te doen.

⁹⁷ Ik ga u vragen nog één ding te doen, en dat is, ieder van u die uw hand opstak, wilt u opstaan zodat ik voor u kan bidden? Dat is. . . God zegene u, meneer. God zegene u. Goed zo. Sta op. “Ik wil vandaag mijn standpunt innemen voor Jezus Christus. Ik zal voor Zijn Woord staan en ik zal leven voor Hem Die voor mij stierf. Ik zal deze dag mijn standpunt innemen.”

“Als u Mij belijdt voor de mensen, zal Ik u belijden voor de Vader en de heilige Engelen,” zei Jezus. God ziet eenieder van u.

⁹⁸ “Ik zal staan. Ik neem vanmiddag mijn standpunt in op Gods Woord, op Gods belofte. Ik geloof het. Ik geloof dat God wil dat ik een toegewijd leven leid. Ik geloof dat Hij wil dat ik mijn motieven verander, mijn manier van leven. Ik geloof dat Hij wil dat ik mijn leven opruim; wil dat ik zo’n lief, vriendelijk, nederig leven ga leiden dat mijn burens zullen zien dat Christus in mij woont. Ik neem nu mijn standpunt in.”

⁹⁹ Ik waardeer het ook dat er een prediker opstaat. Hij is klaar om een standpunt in te nemen. God zegene die man. Ik heb vertrouwen in hem, in een man die op die manier zijn standpunt inneemt. Laten wij nu onze hoofden buigen nu.

¹⁰⁰ Dierbare Heer, hier zijn nu vanmiddag dezen die dit standpunt willen innemen. Wij zijn bij Kades. Wij zijn in de tijd dat er Korachs zijn en er allerlei Bileams zijn en al het andere, zoals U zei dat er zouden zijn. Maar vandaag is er werkelijk het Woord van God met de belofte van God dat wij het kunnen doen, en wij het zullen doen.

¹⁰¹ Hoewel negenennegentig procent van deze Amerikanen misschien zullen falen, maar toch zult U een Gemeente hebben die uit Amerika zal komen zo zeker als wat. En ik bid, God, dat U degenen die hier staan zult zegenen. Zij zijn eerlijk en oprecht genoeg om op te staan. Ik bid dat U hun het verlangen van hun hart zult geven. Als het lust is, als het onverschilligheid is, als het angst is, als het iets is dat ze nodig hebben, Here, reinig hun harten en zielen deze dag, en mogen ze hier vandaan gaan als een veranderd mens. Mogen zij, als zij hebben verzuimd de Bijbel te lezen, mogen ze het elke dag lezen, want er staat geschreven: “De mens zal niet leven bij brood alleen maar door ieder Woord dat de mond Gods uitgaat.” Sta het toe, Here. Mogen zij het lezen en ervan leven, en erop gedijen, en hun leven afstemmen op het Woord van God, en zij zullen de belofte van God hebben.

Want wij vragen het en laten hen. . . dragen hen op in Uw handen voor de zegen waar ze om vragen, in de Naam van Uw Zoon, de Here Jezus Christus. Amen.

God zegene u.

¹⁰² Nu, aan degenen die u zag opstaan, u mensen, draai u nu om en schud hen de handen op die manier nu. Draai u om en schud de handen van degenen die opstonden. Degenen die zitten, echte Christenen, schud de handen, geef hun gemeenschap in het Lichaam van gelovigen. Wonderbaar.

¹⁰³ Geef ons een akkoord voor . . . wat dacht u van een oud lied dat ik zing, een afscheidslied in mijn tabernakel: *Neem de Naam van Jezus mede*. Hoevelen kennen die? Goed. Dat is goed. Waar is Claire Hutchins, iemand die liederen kan leiden, of een zangleider ergens? In orde. Laten we het proberen. Ik ben geen zangleider, maar ik zal het proberen.

Neem de Naam van Jezus mede,
 Kind van kommer en van smart;
 Het zal u vreugd en troost geven,
 O neem hem overal met u mee.
 Dierb're Naam, o hoe zoet!
 Hoop der aard en 's Hemels vreugd;
 Dierb're Naam, o hoe zoet!
 Hoop der aard en 's Hemels vreugd.

¹⁰⁴ Gebedskaarten zullen om zes uur worden uitgedeeld, en de diensten zullen vroeg beginnen. Ik zal vroeg komen, maar een korte tijd prediken, en dan gaan we proberen om vanavond voor zoveel mogelijk te bidden die we door de gebedsrij kunnen krijgen.

Voor de Naam van Jezus buigend,
 Zich werpend aan Zijn voeten . . .

Dank u, broeder. God zegene u.

GOD HOUDT ZIJN WOORD DUT57-0613A
(God Keeps His Word)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op donderdagmiddag 13 juni 1957 in de Cadle Tabernacle in Indianapolis, Indiana, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org